

18de JAARGANG, NR. 346
2 NOVEMBER 2020

IN DIT NUMMER:

1 BERICHTEN

5 JAZZ OP DE PLAAT

Greg Burk, StarkLinneman,
Fish Country, Mike Casey e.a.

11 JAZZ OP DE PLANKEN

Jasper Blom Quartet.

EN VERDER (ONDER MEER):

14 IM Evert Hekkema (Jeroen de Valk)

15 IM Arend Nijenhuis (Jeroen de Valk)

16 IM Arnold Klos (Jeroen de Valk)

17 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2020

NR 347 KOMT 16 NOVEMB. UIT

BERICHTEN

Cécile McLorin Salvant. (Foto: John D. and Catherine T. MacArthur Foundation)

Cécile McLorin Salvant
krijgt beurs van 675.000 dollar

Zangeres Cécile McLorin Salvant krijgt een beurs van 625.000 dollar van de Amerikaanse MacArthur Foundation. Het bedrag wordt haar in vijf jaar tijd uitbetaald. Ze mag het geld vrij besteden. Het geld komt bovenop een beurs van 275.000 dollar die McLorin Salvant recentelijk van de Doris Duke Charitable Foundation kreeg. Daarvan moet ze 25.000 dollar apart zetten voor haar pensioen, maar de rest mag ze eveneens naar eigen inzicht besteden. De MacArthur Foundation deelt jaarlijks beurzen uit aan 'talented individuals who have shown extraordinary originality and dedication in their creative pursuits and a marked capacity for self-direction'.

●
ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDE 2003

NIEUWE CORONAMAATREGELEN
LEGGEN VEEL JAZZPODIA ANDERMAAL LAM

De aangescherpte maatregelen die het kabinet op 13 oktober in het kader van het coronabeleid bekendmaakte, trekken een streep door tal van jazzconcerten. Het Bimhuis in Amsterdam schrapt alle concerten voor oktober en een groot deel van november. En ook in Rotterdam, bij LantarenVenster, zijn veel concerten geannuleerd dan wel uitgesteld.

Onder meer het festival Jazz International Rotterdam, dat eind oktober in de planning stond, kon daar niet doorgaan (dat lot trof ook de evenknie: het festival Jazz International Nijmegen). Rotterdamse concerten van zangeres Becca Stevens (23 oktober) en het Brussels Jazz Orchestra met Ingrid Jensen en Rudresh Mahanthappa (4 december) zijn afgelast en optredens van Thomas Dybdahl & Metropole Orkest, saxofonist Noah Prelinger, saxofonist Ben Wendel en pianist Shai Maestro doorgeschoven naar volgend jaar. TivoliVredenburg paste de programmering van oktober en november ook aan. Zo komen bijvoorbeeld Gogo Penguin, gitarist Julian Lage, Ben Wendel, het Rosenberg Trio, pianist Chick Corea en 'Hans Dulfer 80' dit jaar niet meer naar Utrecht.

Het podium van Jazz in Groningen, café-restaurant Brouwerij Martinus, is gesloten: "Dus, voorlopig geen live-jazz meer. Het is niet anders." In Edam heeft jazzclub Mahogany Hall alle concerten tot en met november geschrapt. Ook De Tor in Enschede heeft de muziek tot 'nader bericht' geannuleerd. Het podium organiseerde vanwege de coronacrisis al op een andere locatie concerten, maar is daar nu ook getroffen door de maatregelen. In het zuiden van het land annuleerde Jazz Maastricht tot en met 11 november alle concerten. Stadscafé De Observant in Amersfoort had ook geen andere keus dan het programma van oktober en november te schrappen. En in Zeeland tot slot, heeft podium Porgy en Bess in Terneuzen de deur vier weken gesloten. Volledig plat ligt de jazzscene overigens niet. Zo verkopen onder meer Paradox in Tilburg, Brebl in Nijmegen en Jazz Inverdan in Zaandam ('al kan er niks bij gedronken worden') nog gewoon kaartjes voor optredens met maximaal dertig mensen.

Melissa Aldana steunt Joe Biden.
(Foto: Harrison + Weinstein)

Jazzmusici werven fondsen voor presidentskandidaat Joe Biden

Met een concert via internet hebben op 15 oktober onder anderen bassist Christian McBride, de saxofonisten Joe Lovano en Ravi Coltrane, gitarist John Scofield, zangeres Jazzmeia Horn, drummer Jeff 'Tain' Watts, pianist Fred Hersch en saxofoniste **Melissa Aldana** fondsen geworven voor de campagne van de Amerikaanse Democratische presidentskandidaat Joe Biden. Ze gaven een concert in de buitenlucht in de City Winery Hudson Valley, New York, dat tegen betaling via internet was bij te wonen. Kaarten waren te koop voor bedragen van 50 tot 10.000 dollar per kaartje. De opbrengst ging naar het Joe Biden Victory Fund. Zangeres Dee Dee Bridgewater presenteerde het evenement.

Bootsy Collins strikt jazzmusici voor zijn nieuwe plaat

Bassist Bootsy Collins heeft voor zijn nieuwe funkplaat 'The Power Of One' een aantal jazzmusici van naam weten te strikken. Saxofonist Branford Marsalis, pianist Brian Culbertson, gitarist George Benson en bassist Christian McBride maken hun opwachting op het album. De plaat verschijnt 23 oktober. "Always be pure and never fake the funk. Everybody got a light. Everybody needs to shine", aldus de funklegende in een persbericht.

Kijk hier naar de bijdrage van George Benson: <https://bit.ly/34372fn>

SVEN HAMMOND BETOONT EER AAN MONK

Onder de titel 'Sphere' brengt Sven Hammond, de band van Hammondorgelist Sven Fige, in de lente van 2021 een album met composities van Thelonious Monk uit. Als voorproefje is nu al het nummer 'Monk's dream' op single verschenen.

Sven Hammond heeft de afgelopen twee jaar veel tijd in de studio doorgebracht en legt nu de laatste hand aan het nieuwe album. Daarop komen geen doorsnee Monk-interpretaties. Leider Sven Fige: "Ik wilde meer: een samenwerking zoeken met de jonge talenten uit de hiphop- en soulhoek van nu. Omdat Monk's muziek tijdloos is. Omdat het zich leent voor smelting met andere genres. Omdat het vele musici voor en na mij heeft geïnspireerd en omdat ik hoop er een nieuwe, jonge generatie muzikliefhebbers mee te bereiken en inspireren." (Bron: www.paard.nl) Volgens de groep wordt met 'Sphere' voor het eerst een album lang op Hammondorgel een eerbetoon aan Monk gebracht. Sven Hammond bestaat naast leider Fige uit Glenn Haddum Jr. (bas) en Joost Kroon (drums).

Luister hier naar 'Monk's dream' door Sven Hammond:
<https://www.youtube.com/watch?v=yZhNX15lyME>

BEZOEKERS HEROPENDE NEW YORKSE JAZZCLUB ZITTEN BUITEN OP HET TROTTOIR

Bezoekers in een glazen minihuisje op de stoep van de Smoke Jazz Club. (Beeld uit reportage FOX5)

Wie live-jazz vanuit de medio oktober heropende New Yorkse Smoke Jazz Club wil horen, kan daar op vrijdag en zaterdag een diner reserveren. Dat wordt niet binnen geserveerd, maar op het trottoir voor de jazzclub. Eters kunnen kiezen uit een gewone tafel of een tafel in een glazen minihuisje. De musici geven binnen hun concert - de niet-blazers voorzien van een mondkapje - waarvan de klanken via de geopende puien en deuren doorklinken tot de tafels van de gasten. Overigens zijn optredens vanuit de Smoke Jazz Club ook via een betaalde live-stream op internet te bekijken. Concertopnamen van de Smoke Jazz Club worden regelmatig op cd uitgebracht op Smoke Sessions, het eigen label van de club.

ACTUELE CONCERTVERSLAGEN OP ONZE WEBSITE

Wij publiceren concertverslagen direct na binnenkomst op onze website. U hoeft dus niet te wachten tot ze hier in het blad verschijnen. Kijk voor de laatste concertverslagen op <http://www.jazzflits.nl>. U vindt ze rechtsboven.

Parijse jazzclubs reageren verschillend op Franse avondklok

Naar aanleiding van de afkondiging van een avondklok in Parijs medio oktober, waardoor ter voorkoming van de verspreiding van het coronavirus de bewoners na 21.00 uur zonder dringende reden niet meer op straat mogen, heeft de directie van jazzclub The Duke of Lombards besloten om alle concerten voor een periode van zes weken te schrappen. De eveneens in de Rue des Lombards gelegen jazzclub Sunset/Sunside blijft wel open, maar alleen in het weekend en op feestdagen. Concerten worden om 16.00 en 18.00 uur geprogrammeerd.

Keith Jarrett treedt waarschijnlijk nooit meer op

De kans bestaat dat pianist Keith Jarrett (75) nooit meer zal optreden. Dit zegt hij op 21 oktober in de New York Times tegen Nate Chinen. Hij vertelt daarin dat hij in februari en mei 2018 door een beroerte werd getroffen die hem verlamde: "My left side is still partially paralyzed. I'm able to try to walk with a cane, but it took a long time for that, took a year or more. And I'm not getting around this house at all, really." Jarrett doet wel pogingen om met zijn rechterhand te spelen, maar is onzeker over de toekomst. "I don't feel right now like I'm a pianist. That's all I can say about that." Jarrett trad in 2017 voor het laatst op. Dat was in Carnegie Hall, New York.

NEA Jazz Masters 2021 benoemd

Drummer Terri Lyne Carrington, saxofonist Henri Threadgill en drummer Albert 'Tootie' Heath mogen zich voortaan met de titel NEA Jazz Master tooien. Zij zijn de laureaten van 2021. De onderscheiding wordt sinds 1982 jaarlijks door de Amerikaanse overheidsorganisatie National Endowment for the Arts uitgereikt en geldt als het hoogste Amerikaanse eerbetoon aan een nog levende jazzmuzici. De nieuwe Jazz Masters krijgen een bedrag van 25.000 dollar en worden op 22 april 2021 tijdens een speciaal internetconcert in het zonnetje gezet. Jazz-historicus Phil Schaap krijgt dit jaar de A.B. Spellman NEA Jazz Masters Fellowship for Jazz Advocacy.

De Kaap (Brugge) sluit voorlopig

Kunstencentrum De Kaap (Brugge) sluit vanwege de coronacrisis voorlopig de deuren. Hiermee gaat onder meer een streep door het festival Jazz Brugge. Dat stond voor 13 tot en met 15 november gepland.

KURT ELLING VIERT JUBILEUM VIRTUEEL

Kurt Elling. (Foto: Anna Webber)

Omdat zanger Kurt Elling in 1995 doorbrak met zijn debuutalbum 'Close Your Eyes' (Blue Note) had hij in oktober en november wat te vieren. Dat kon hij niet op de podia doen, dus deed hij een '25th Anniversary Virtual Concert Tour'. Vanuit Chicago's Green Mill was hij vijf keer live op internet te zien. Steeds met een ander thema: het materiaal van zijn eerste album; een eerbetoon aan muzikale helden als zanger Jon Hendricks en toetsenist Joe Zawinul; zijn favoriete popsongs en materiaal uit het Great American Songbook. Op 13 november is zijn laatste optreden. Elling viert zijn feestje met pianist/organist Stu Mindean, bassist Clark Sommers, drummer Dana Hall en gast John McLean op gitaar.

HOTHOUSE REDBAD LEEUWARDEN STOPT

Het Leeuwardense jazzpodium Hothouse Redbad stopt. "Na bijna veertig jaar is het mooi geweest", zeggen de drijvende krachten Ben en Greetje Scheper: "Het heilige vuur ontbreekt om door te gaan, maar ook gezondheidsproblemen spelen mee." In het voorjaar van 2021 wordt nog een aantal concerten op een nader te bepalen tijdstip en plaats georganiseerd, maar dan is het einde daar.

Achteraf gezien gaf het ICP Sextet op 16 februari 2020 het laatste reguliere concert bij Hothouse Redbad. Daarna werd het seizoen 2019 -2020 afgebroken door de lockdown. Het was de bedoeling dat in het seizoen 2020 - 2021 afgebouwd zou worden, maar de coronabeperkingen vormden een hobbel die de organisatoren niet meer wilden nemen. Daarom is er geen programma voor het lopende seizoen gemaakt. De laatste jaren organiseerde de stichting ieder jaar een tiental concerten van veelal Nederlandse jazzmuzici in De Harmonie in Leeuwarden. "Wij kijken met voldoening en veel plezier terug op de Hothouse-jaren. Er hebben schitterende concerten plaatsgevonden, zowel in De Brouwershoeck als in De Harmonie", zeggen Ben en Greetje Scheper op de website van Hothouse Redbad. Van helemaal afscheid nemen willen ze overigens nog niet weten: "Het is zeker niet uitgesloten dat in de toekomst incidenteel nog wel eens een jazzconcert georganiseerd gaat worden."

'55% JAZZMUSICI HEEFT NOG GEEN BOEKINGEN VOOR 2021'

Van 55% van 266 ondervraagde professionele jazzmusici wereldwijd is de agenda 2021 nog helemaal leeg. Dat is een van de uitkomsten van een onderzoek naar de gevolgen van de coronacrisis. Het werd begin oktober verricht door het internationale adviesbureau Jazzfuel. Vooral in de VS blijven boekingen uit.

Uit het onderzoek komt naar voren dat de inkomsten van professionele jazzmusici door de coronacrisis enorm zijn gedaald (61% zegt minstens de helft ten opzichte van 2019 en 30% daarvan vreest een daling van meer dan 75%).

Gemiddeld vervielen in 2020 per musicus 35 optredens door de coronacrisis.

Iets meer dan de helft van de musici kreeg tot nu toe steun van de overheid.

Ook ongeveer de helft van de ondervraagden heeft inmiddels een optreden via een live-stream gegeven. Een kwart van hen wil daar graag mee doorgaan.

Van 62% van de musici zijn plannen om nieuwe cd's te maken op de lange termijn geschoven. Al zijn er ook die juist nu platen uitbrengen en hun muziek op digitale platforms zetten om zo nog iets te verdienen.

Jazzmusici zijn gemiddeld genomen somber gestemd. Op een schaal van 1 tot 10 waarden ze hun toekomstperspectief voor de komende twaalf maanden met een 4,2. Al zien sommige musici ook wel de voordelen van de huidige situatie. Bijvoorbeeld omdat ze meer tijd met hun gezin kunnen doorbrengen, iets bij kunnen leren ("It's been very good for improving admin skills, filling out funding applications and online promotion. These are skills that will be very useful long-term."), tijd hebben om te reflecteren op hun muziek en hun bestaan als musicus ("More than ever, I can't imagine doing anything else with my life that would be as meaningful.") of omdat ze zich even niet van optreden naar optreden hoeven te haasten.

De antwoorden op de enquête kwamen voor 59% uit Europa en 35% uit de VS en Canada. Meer dan de helft van de musici is al twintig jaar professional en 80% meer dan tien jaar. Voor de coronacrisis verdiende 56% van de deelnemers hun geld met optreden. Een kwart speelde ook in het buitenland.

Concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

PODIUM JONG PROFESSIONALS JAZZ GAAT VAN TWEE NAAR DRIE CONCERTEN PER AVOND

Chamber9 op 10 oktober in Voorschoten. (Persfoto)

Om ondanks de coronamaatregelen toch musici te kunnen laten optreden, gaat het Podium Jong Professionals Jazz in Voorschoten van twee naar drie concerten per avond. Elke artiest zal drie keer zonder pauze voor maximaal dertig personen optreden: om 17.00, 19.00 en 20.45 uur.

De eerste keer dat deze aanpak wordt gehanteerd is op 14 november als in het Cultureel Centrum het trio Lievestro/Meijer/Niekerk staat geprogrammeerd. Op 10 oktober trad Chamber9 daar nog twee keer op: om 18.00 en 20.00 uur. De groep, bestaande uit twee gitaristen (Olaf Tarenskeen (met mondkapje) en Axel Hagen), vier strijkers, bas, drums en zangeres Sanna van Vliet, presenteerde zijn nieuwe cd met materiaal van Duke Ellington en Billy Strayhorn, gearrangeerd door Axel Hagen. Het concert was tevens op YouTube te zien.

Kijk hier naar Chamber9 in Voorschoten:
https://www.youtube.com/watch?v=zIUqPXgf_LY

HNITA JAZZ CLUB START GELDINZAMELING VOOR RENOVATIE GEBOUW

Om geld in te zamelen voor een renovatie van de Hnita Jazz Club in Heist-op-den-Berg is de eigenaar een crowdfunding-actie gestart. Het gebouw is sinds 2018 in bezit van de Coöperatieve vennootschap Hnita Jazz Club en die hoopt in totaal 150.000 euro te kunnen lenen.

De CV Hnita Jazz Club werd in maart 2018 opgericht en telt 95 particuliere leden. Vorig jaar lieten de eigenaren het dak van de Hnita Hoeve al volledig vernieuwen. Nu is de rest aan de beurt. Na de renovatie zullen er niet meer alleen jazzconcerten zijn. Verder willen de eigenaren de zaal in samenwerking met plaatselijke cultuurverenigingen overdag gaan benutten. Het crowdfundingproject behelst ook het definitief onderdak brengen van het omvangrijke jazzarchief van Juul Anthonissen. Die stond meer dan zestig jaar geleden aan de wieg van de Hnita Jazz Club. De club is daarmee een van de oudste nog actieve jazzclubs van Europa. In de loop van de jaren traden er tal van jazzgroten op, onder wie trompettist Chet Baker, drummer Art Blakey, pianist Keith Jarrett, zanger Gregory Porter, bassist Charles Mingus en Toots Thielemans.

JAZZ OP DE PLAAT

GREG BURK
Message In The Clouds
 Tonos Records

Toen de Italiaanse Amerikaan Greg Burk en zijn kornuiten deze opnamen vastlegden - eind 2019, begin 2020 - viel het met de coronanarigheid nog wel mee in Rome. Toch wekken ze de indruk het al hélemaal te hebben gehad. De getergde pianist krijgt jeuk op moeilijk bereikbare plaatsen, wordt er ongedurig en iebelig van. Een platte geest gaat in zijn geval buschauffeurs en Kamerleden molesteren. Beschaafde burgers kijken gelaten uit het raam, want wat kunnen we anders?

Greg Burk vond een uitlaat in de muziek. Met enige moeite giet hij zijn erupties in thema's, tempo's en akkoordenschema's. Maar daarbinnen laat hij zich gaan. Met melodramatische rubato's zoals we die kennen van de late Coltrane. Met ingetogen muurbloempjes-ballads die nauwelijks troost bieden. Met het mineurige afscheid van een oudere toreador die het nog één keer gaat proberen, misschien wel tegen beter weten in. Met enkele jazzy stukken die niet echt mogen swingen. Er wordt niet gejaagd of getrokken, maar de tempo's hebben de souplesse van een metronoom.

De bassolo's bestaan grotendeels uit gekwelde noten à la Charlie Haden. Want 'scheppen gaan van au', vrij naar Leo Vroman. De drummer mept en ritselt er grimmig doorheen.

Zo wordt de moedeloosheid treffend vormgegeven. Anderhalf jaar terug, naar aanleiding van een soloalbum van Burk, sprak uw recensent van 'een ferme, virtueuze aanpak' die 'de volledige aandacht opeist' en de luisteraar uiteindelijk 'verpletterd achterlaat'. Dat geldt ook dit album, met een verschil: omdat er nu een bassist bij is, hamert de leider minder in het lage register. Dit levert een breder klankpalet op. Hoe dan ook - dankzij musici zoals deze drie levert die crisis toch nog wat op.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Greg Burk (piano),
 Stefano Zenni (bas),
 Enzo Carpentieri (drums).

Luister hier naar het titelnummer:

<https://bit.ly/3mkATqc>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

MIKE CASEY
Law Of Attraction
 Eigen Beheer

De jonge New Yorkse saxofonist Mike Casey omschrijft zichzelf als 'melody poet, here to open minds and hearts'. Hij noemt zich verhalenverteller, een geluidsalchemist die emotionele verbinding wil leggen en de ziel wil raken, voor een jong publiek. De vraag is dus: hoe poëtisch is deze muziek? In triobezetting van sax, bas en drums, in vier stukken uitgebreid met piano, wordt soms 'energiemuziek' gemaakt, doch niet zoals in bepaalde freejazz rond de jaren zeventig. Waar men (ook uw recensent) indertijd soms verviel in een nondescripte klankenbrij, horen we hier duidelijk gedefinieerde noten, terwijl druk energiespel vooral vanuit bas en drums komt. Casey's spel is helder en doordacht, met op alt en tenor een prachtige sound. Hij gebruikt tonale motieven en improviseert vanuit korte thema's, met motiefjes die worden uitgewerkt. Geen gevoelige lyriek echter, zoals het woord 'melody poet' misschien suggereert.

'Of de ziel van een jong publiek op poëtische wijze wordt geraakt, kan ik niet beoordelen.'

Het jonge publiek dat Casey met 'Law Of Attraction' wil bereiken, maakt in 'No church in the wild' kennis met het gedachtegoed van Coltrane. In het eerste deel, rubato met langzame modale lijnen op altsax over een drukke drone van de ritmesectie, merken we dat de musici goed naar zoiets als 'Alabama' hebben geluisterd. In het tweede deel, in tempo, wordt het erg heftig, met drukke drumpartijen. Naast 'poëzie met de vuist op tafel' zijn er rustiger stukken. Ook daar ligt de nadruk op improvisaties vanuit korte themaatjes, vaak van Casey zelf, soms van anderen. In 'Best part' speelt de bas decimen (vooral D-Fis) met daarover motiefjes op tensorsax, in D groot: hier geen energiemuziek. In 'Dagobah' zit een goed opgebouwde tensorsaxsolo, in driekwartsmaat, met motiefherhalingen op stijgende toonhoogten. Een echt verhaal, net als 'Unforgettable' (de enige jazzstandard), waar het thema wordt uitgerekt met steeds extra maten rust tussen de frasen. Het titelstuk 'Law of attraction' heeft een heldere melodie in Es groot, over een latin ritme. Al met al een stevig stuk eigentijdse jazz met veel improvisatie. Of de ziel van een jong publiek op poëtische wijze wordt geraakt, kan ik niet beoordelen.

Ruud Bergamin

Bezetting:

Mike Casey (sax),
 Matt Dwonszyk (bas), Corey Garcia (drums)
 + Benito Gonzalez (piano op tracks 1,2,3,14,16).

Bekijk hier de video van het titelnummer:

<https://bit.ly/2HE7etq>

DOXAS BROTHERS
The Circle
Justin Time Records

'The Circle' is genoemd naar de cirkel die de familie Doxas loopt bij het nemen van belangrijke familie-beslissingen en bij het maken van muziek. De broers Chet en Jim groeiden op in Montreal, Canada in een muzikaal gezin waar vader George Doxas in de woonkamer met een koor repeteerde. Als teenagers begonnen ze te werken in nachtclubs, dansorkesten en rock-'n'-roll-bandjes. En al snel gingen ze op tournee met Carla Bley, Oliver Jones, John Abercrombie, Steve Swallow en Joe Lovano om enkelen te noemen. In die periode stonden ze in 1996 in Carnegie Hall en tegenwoordig hebben ze samen met trompettist Dave Douglas de band 'Riverside', waarin de muziek van Jimmy Giuffre wordt gespeeld.

Inmiddels woont Chet in New York en wordt deze cd met mede-Canadees Adrian Vedady en de New Yorker Marc Copland hun debuut-cd genoemd. Let wel, hun debuut als de Doxas Brothers want hun debuut als jazzmuzikant heeft al in 2006 plaatsgevonden met de cd 'Rate Of Change', die in 2010 werd gevolgd door de cd 'Big Sky' en in 2017, zij het zonder broer Jim, door de lovend ontvangen cd 'Rich In Symbols'.

Ondanks dat de broers dus al zo'n veertien jaar meelopen was Chet Doxas voor mij een onbekende naam, maar deze cd laat in meer dan een uur horen dat hij onbetwist tot de top van de jongere jazzgeneratie behoort. De cd draait voor een groot deel om Chet, want de uitstekende band speelt vaak een ondersteunende functie waarin het grote tenorgeluid de gelegenheid krijgt om in al zijn royaliteit te schitteren, hier en daar onderbroken door puntige improvisaties van Marc Copland en vette bassolo's. Chet is van vele markten thuis. De ballad 'A word from the wise' kan gezien worden als een eerbetoon aan Sonny Rollins, en in de andere ballad 'Goodbye' – van Gordon Jenkins en daarmee de enige niet eigen compositie – komt het romantische gevoel van Hank Mobley om de hoek kijken. In andere nummers ligt de nadruk weer meer op wat 'modern creative' wordt genoemd of op heftige vrijere improvisaties waarin Pharoah Sanders een inspiratiebron lijkt te zijn. De thematiek van de composities, voor het grootste deel geschreven door Chet, is daarbij vaak stevig geworteld in Theolonious Monk-achtige schema's. Met 'The Circle' wordt de New Yorkse trend van de laatste jaren om terug te grijpen op de hardbop jazz van de jaren zestig en die te updaten met elementen uit de free jazz van de jaren zeventig opnieuw onderstreept.

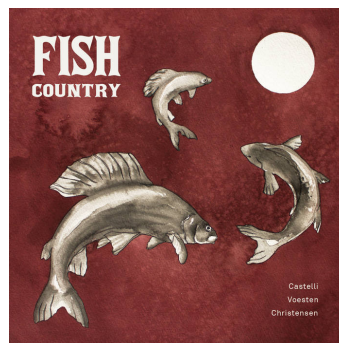
Tom Beetz

Bezetting:

Chet Doxas (tenorsax),
 Marc Copland (piano),
 Adrian Vedady (contrabas),
 Jim Doxas (drums).

----->

FISH COUNTRY
Fish Country
Eigen Beheer

Het album 'Fish Country', van de gelijknamige band, is een mooi voorbeeld van de rol die de cd kan vervullen. Hier is hij voornamelijk een visitekaartje: 'Dit kan je live van ons verwachten'. Natuurlijk is elke opname een moment in de tijd, vaak achterhaald door diezelfde tijd. Dat bleek tijdens hun concert in LantarenVenster: live klonk het beter en sterker dan op de cd. En zo hoort het ook. Een band ontwikkelt zich op het podium en door veel met elkaar te spelen. De op zich al weinig aantrekkelijke titel 'Satan is real' is daar het beste voorbeeld van. Een provocerende contrast tussen laffe country en takkeherrie in één stuk, was er tijdens het optreden niet. Maar op de cd blijkt dit contrast lang niet zo sterk. Gelukkig maar. Maar even over het trio: de leden studeerden samen aan Codarts in Rotterdam. Dat geeft de cd een internationaal tintje. Een Italiaanse gitarist, Deense bassist en Nederlandse drummer. Gitarist Federico Castelli speelde ook met saxofonist Dick de Graaff en saxofoniste Kika Sprangers en in de band van drummer Ruud Voesten. Dat hij nogal op de voorgrond staat is volstrekt logisch. Hij schreef drie van de vijf stukken. Dat hij af en toe speels verwijst naar country maakt het afwisselend en veelzijdig. 'Serenity now' werd zelfs zonder te repeteren opgenomen. Het is een themaatje dat potentie in zich heeft. Het kan best als basis voor een groot arrangement gebruikt worden. Je hebt handgeschreven visitekaartjes maar ze zijn er ook van glanzend, dik papier en aan beide zijden bedrukt. Artistiek gezien valt 'Fish Country' onder de laatste categorie. Ik ben benieuwd hoe dit bandje in de toekomst nog van zich laat horen.

Peter J. Korten

Bezetting:

Federico Castelli (gitaar),
 Adrian Christensen (bas),
 Ruud Voesten (drums).

Luister hier naar 'Serenity now':

https://www.youtube.com/watch?v=twFqW_xYHHS

Maak hier kennis met de Doxas Brothers:

<https://www.youtube.com/watch?v=MK6UoTaKA0Y>

INTO THE WIND**Tusheti****Eigen Beheer**

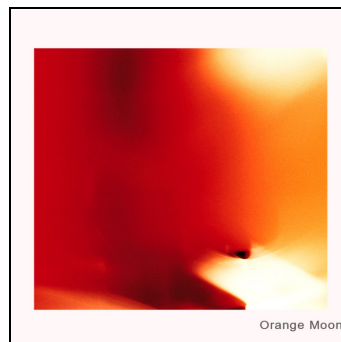
Met hun in eigen beheer uitgebrachte cd 'Tusheti' (genoemd naar het gebied in Georgië waar het grotendeels werd opgenomen) debuteert het duo Into the Wind. Gitarist Robin Engelhard en saxofonist Andrius Dereviancenko verkennen hierop het grensgebied tussen improvisatie en ambient. De openingsklanken van 'Hello' brengen meteen al het legendarische duo Robert Fripp/Brian Eno in herinnering. De bijdragen van Dereviancenko maken de muziek echter eigen. Hij gebruikt soms experimentele technieken zoals slap-tongue waardoor de muziek niet zweverig wordt en interessant blijft. Soms tovert het tweetal melodieën tevoorschijn, zoals in 'Anijs' waar de tenorsax lijkt te willen beginnen aan 'Body and soul'. Het nummer neemt echter een andere wending als Engelhard zijn gitaar als een harp of kora laat klinken. Ook de eenvoudige melodie van 'Lithuanian folk song' (uit Dereviancenko's vaderland Litouwen) draagt zijn charme bij. Het hele album voltrekt zich in een consequente, ingetogen en rubato sfeer. Dat maakt het zeer geschikt als soundtrack voor meditatieve momenten, al zal een ongeduriger luisteraar misschien verlangen naar wat ritmiek of een uptempo-stuk.

Herman te Loo**Bezetting:**

Andrius Dereviancenko (tenorsax),
Robin Engelhard (gitaar).

Luister hier naar het stuk 'Hello':

<https://bit.ly/3ouxgQz>

ORANGE MOON**Orange Moon****El Negocito Records**

Het houdt maar niet op met die eigenzinnige pianotrio's uit België. Na het LAB Trio, De Beren Gieren, Lawaai en Donder krijgen we nu Orange Moon gepresenteerd. Het titelloze debuutalbum brengt twee jonge talenten en een routinier samen voor een verrassende staalkaart aan muziek. Pianist Hendrik Lasure kennen we van het duo SCHNTZL en ook drummer Mathieu Calleja valt in de categorie 'jong talent'. Bassist Manolo Cabras heeft een indrukwekkend cv met namen als Toots Thielemans, Ben Sluijs, Erik Vermeulen en Manuel Hermia. Ze brengen hun muzikale kwaliteiten als collectief aan de man en de tracklist van het album laat composities van alle drie alsmede collectieve stukken zien. Lasure beschikt over een subliem, licht en klassiek aandoend toucher, waarmee hij soepel en nooit te nadrukkelijk voor de melodieën en akkoorden zorgt. Hij kan zich ook goed wegcijferen, en op de achtergrond behoedzaam het muzikale discours van kanttekeningen voorzien. Een goed voorbeeld is 'Moulin le retour' waar Cabras en vooral Calleja de vrije ruimte benutten voor een avontuurlijk muzikaal verhaal. Veel van de stukken zijn kalm, overdacht en rubato van aard, en hebben de elegantie van klassieke muziek. Daar waar het trio zich wel aan ritmiek en tempo waagt, komt de naam van Paul Bley bovendien, zoals in 'To the teachers'.

Herman te Loo**Bezetting:**

Hendrik Lasure (piano),
Manolo Cabras (bas),
Mathieu Calleja (drums).

Beluister hier tracks van het album:

<https://bit.ly/31SMJQN>

STARKLINNEMANN
Transcending Beethoven Volume 2
UCM Records

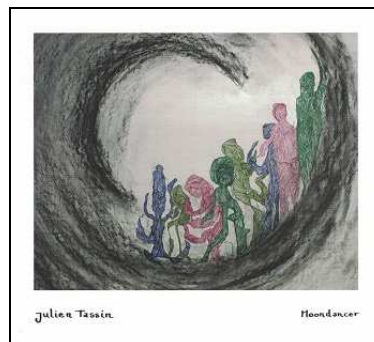
Het jaar 2020 is niet voor niets een Beethovenjaar. Ludwig van Beethoven zou bij leven en welzijn dit jaar 250 jaar oud zijn geworden. Dat is hij niet geworden, maar zijn muziek heeft eeuwigheids-waarde behouden. Dit heugelijke feit werd door StarkLinnemann gevierd met 'Transcending Beethoven volume 1' waarin Beethovens 'Pastorale' werd gehercomponeed voor een jazztrio (zie Jazzflits 339). Nog net in hetzelfde jubileumjaar is 'Volume 2' uitgekomen met een bewerking van zijn Cello Sonata No. 3, Opus 69 ('Amid tears and sorrow'). Nu met het kwartet waaraan saxofonist-klarinetist Iman Spaargaren is toegevoegd. Het bewerken van klassieke meesterwerken voor een jazzgroep is voor Paul Stark bijna routine geworden. Frédéric Chopin, Franz Liszt, en Modest Moessorgski waren in het verleden Beethoven al voorgedaan.

De benadering van Paul Stark van klassieke componisten en van Beethoven in het bijzonder, is verfrissend. Nergens dringt zich het gevoel op dat klassieke muziek verjazzt wordt. Beethoven wordt niet verkracht maar zijn composities worden respectvol als uitgangspunt voor zuivere jazz gebruikt. Wie niet bekend is met de originele compositie zal geen verjazzte klassieke muziek ervaren, maar jazz beluisteren waarin net zo makkelijk klassieke elementen als Latin muziek zijn te ontdekken. Wie wel bekend is met de Cello Sonata van Beethoven zal geen moeite hebben met het herkennen van de grote lijnen en de melodieën van dit mooie werk en de vrijheid waarderen waarmee StarkLinnemann dit werk heeft aangepakt. Bassist Domaradzki staat soms nog het dichtst bij de compositie zoals Beethoven dat voor ogen heeft gestaan, zeker als hij strijkt. Stark als pianist en drummer Linnemann trekken het geheel swingend in het jazzdomein en Spaargarens melodieuze tenorsaxofoon met zijn zachte bijna fluisterende geluid en voorzien van een ruwe ongepolijste rand brengt het geheel in een vrije jazzinterpretatie. 'Volume 2' is daarmee een lichtvoetige en luchtige tegenhanger van de iets zwaarder aangezette 'Pastorale' van 'Volume 1'. Starks benadering is hoe dan ook optimistischer en in een hoger tempo gespeeld dan de versies van de meeste cellisten die deze voor Beethoven lichtvoetige sonate met zijn zwaar beladen allegro spelen. Starks optimisme heeft er ook toe geleid dat het scherzo een luchtige dans is geworden, dat zijn uitvoering meer dan de helft langer is, en dat dankzij een uitgewerkt coda de Sonata nu vier movements kent waar Beethoven het nog met drie moest doen. **Tom Beetz**

Bezetting:

Iman Spaargaren (tenorsax, klarinet),
 Paul Stark (piano), Maciej Domaradzki (contrabas),
 Jonas Linnemann (drums, percussie).

JULIEN TASSIN
Moondancer
Igloo Records

In België is Julien Tassin een tamelijk bekende jazzgitarist, vooral sinds hij in 2015 een vast trio heeft met bassist Nicolas Thys en drummer Dré Pallemarts, die de ritmetop van België vormen, maar eerder was hij in een andere kring al lang ontdekt als gitarist van de alternatieve rockgroep run SOFA. 'Moondancer' is alweer zijn vierde jazz-cd voor het Igloo label. Tassin is afkomstig uit Charleroi, de treurigst denkbare Belgische stad die wellicht daardoor een uitmuntende voedingsbodem voor de blues is geweest. Want het is de blues die als dikke druppels olie door zijn muziek druïpt. Muziek die geen standaard blues is maar een bijzondere mengelmoes van jazz en rock. Tassin kan zijn gitaar niet alleen woest laten gillen maar de noten verlaten vaak ook glijdend, jankend en soms vervormd de versterker. Het zijn vraagtekens van noten die laconiek om aandacht vragen. Of het zijn verlegen klanken die de vette bas van Thys naar huis brengen. Tassin doet dat met zijn vingers, elektronica is vrijwel afwezig. Hij kan met zijn vingers zijn gitaar ook laten jubelen als een overactieve puber of laten dromen als een schoolmeisje. Zijn composities zijn ijzersterk, en zeker niet alleen het titelnummer waarbij de blues niet alleen druïpt maar ook zijn muziek omarmt. Om ten slotte in 'The night is young' de luisteraar in slaap te kussen.

Tom Beetz

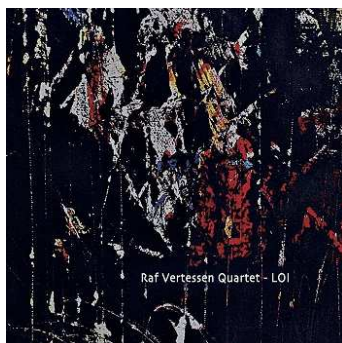
Bezetting:

Julien Tassin (gitaar)
 Nicolas Thys (contrabas)
 Dré Pallemarts (drums).

Beluister hier de titeltrack:

<https://www.youtube.com/watch?v=icLsrCXHYtg>

RAF VERTESSSEN QUARTET
LOI
 El Negocito Records

Sinds 2016 woont en werkt de jonge Belgische drummer Raf Vertessen in Brooklyn. Aldaar formeerde hij al snel een eigen kwartet, waarmee hij nu zijn debuut als leider maakt. Met twee creatieve blazers (trompettist Adam O'Farrill en tenorsaxofoniste Anna Webber) en de soepele bassist Nick Dunston heeft hij een goed ensemble gesmeed. In vrijwel alle stukken wordt collectief geïmproviseerd, waarbij de over elkaar heen buitelandse blazers vrolijk stemmend werken. In 'Fake 3:7' en 'IRR(1) & #3' doen ze dat in prettige, nooit overhaaste tempo's en pakkende, ritmische melodieën die hoogtijdagen van de loft jazz in herinnering roepen. Toch zijn het niet alleen tempo en ritme die het totaalbeeld van 'LOI' bepalen. Er zijn ook de nodige stukken die tempoloos zijn en zich richten op spannende klankexploraties. Vertessen toont zich in dit alles een slagwerker die zowel in kleuring en melodievorming als in hink-stap-sprong-ritmiek nu al een meester toont. Zijn composities zijn summier en lijken vaak niet veel meer dan een goed uitgangspunt of raamwerk voor open improvisaties. Maar een zo creatief kwartet heeft niet zo heel veel nodig om muziek te maken die ertoe doet.

Herman te Loo

Bezetting:

Adam O'Farrill (trompet),
 Anna Webber (tenorsax),
 Nick Dunston (bas),
 Raf Vertessen (drums, composities).

Luister hier naar tracks van het album:
<https://elnegocito.bandcamp.com/album/loi>

MARKUS REUTER (KORTE BESPREKING)
Sun Trance
 MoonJune Records

'Sun Trance' is een ambitieus stuk dat de Duitse gitarist/componist Markus Reuter in 2017 schreef voor de slagwerkgroep Mannheimer Schlagwerk. De compositie opent met veel minimal music-patronen, vooral uitgevoerd op gestemde metalen slagwerkinstrumenten als vibrafoon en glockenspiel. Het is duidelijk waarom Reuter voor de titel koos, want de figuren van het slagwerkensemble werken hypnotiserend. Gestaaag voegen zich meer instrumenten bij het klankbeeld, zoals de donkere timbres van basklarinet en basgitaar. Een opvallende stem in het geheel is de Touch-gitaar van de componist zelf. Zijn lange legatolijnen roepen de grote Robert Fripp in herinnering. En dat is niet zo verwonderlijk, want dit is een grote held van Reuter.

Herman te Loo

Hier is de wereldpremière te zien:
<https://youtu.be/srW0orFJ638>

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 346

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit hier besproken albums. Klik om te luisteren op: <https://spoti.fi/3oqDvEX>

JASPER BLOM 4TET + GAST

Bezetting:

Jasper Blom (tenorsax),
Jesse van Ruller (gitaar),
Harmen Fraanje (piano),
Clemens van der Feen (contrabas),
Martijn Vink (drums).

Datum en plaats:

16 oktober 2020,
Paradox, Tilburg.

Er valt veel te zeggen over deze tijd. Goed en slecht. Het is natuurlijk slecht dat de bar van Paradox gesloten bleef en het is ook minder dat je met een kaartje maar één van de twee sets van Jasper Blom kon horen. Nu is Paradox van zichzelf een gezellig jazzpodium en dankzij de opstelling met tafeltjes en stoelen werd een echte jazzclubsfeer geschapen. Het ontbreken van de bar werd goed gemaakt door op de tafeltjes flesjes water te zetten. Toch hebben de coronaperikelen af en toe ook verrassende effecten waar je blij van kunt worden. Of de vervanging van de vaste bassist Frans van der Hoeven door Clemens van der Feen met corona te maken heeft weet ik eigenlijk niet, maar dat de als gast uitgenodigde Keulse pianist Pablo Held vervangen moest worden door Harmen Fraanje had daar zeker wel mee te maken. Blom stak niet onder stoelen of banken dat hij blij was dat hij weer eens met Van der Feen kon spelen en de luisteraars werden erg blij van de manier waarop Fraanje zijn gastrol invulling gaf. Dit optreden vond plaats in het kader van een tournee die Jasper Blom als winnaar van de Boy Edgar Prijs 2019 langs de Nederlandse jazzpodia voert. Van Zaandam tot Goes en Maastricht. Blom presenteert er zijn gloednieuwe project 'Polyphonie-3' dat in Tilburg zijn tweede publieke doop beleefde en zó kakelvers was dat sommige nummers nog geen titel hadden. Wat wel een titel had was ontleend aan het boek 'The Dictionary of Obscure Sorrows' van John Koenig, dat neologismen definieert voor emoties die nog geen beschrijving hebben en waarschijnlijk net zo complex is als de composities van Blom. Sommige nummers waren zelfs zo ingewikkeld dat Blom ze in beide sets speelde om ze nog [...lees verder op de volgende pagina](#)

JAZZ OP DE PLANKEN

Clemens van der Feen. (Foto: Tom Beetz)

Jasper Blom. (Foto: Tom Beetz)

beter te laten landen in zijn kwartet. 'Midding' was zo'n nummer waarin de aangename emotie wordt beschreven om ergens bij een groep te zijn en die te observeren zonder de last te dragen om er deel van uit te maken. In zijn eerdere Polyphonie-werken was Blom uitgegaan van de polyfonie uit de 14de en 16de eeuw, maar in de nieuwe Polyfonie-3 is het vertrekpunt het toonklokstelsel van Peter Schat, waarin de melodie gebaseerd is op drieklanken en gevormd wordt door symmetrische toonreeksen en harmonieën. Het is een voor de leek ondoorgroendelijk systeem waarin Blom al lang was vastgelopen om dat aan zijn publiek uit te leggen. Overbodig ook want de muziek spreekt voor zichzelf. En spreken deed het zeker. Alles was net een beetje anders. Drummer Vink speelde meer met de brushes dan met stokken, niet om er subtiel mee te vegen maar om er gemene geselende klappen mee uit te delen. En dan waren er in de band twee melodie-instrumenten, wat vragen is om problemen. Maar hier zaten de piano en gitaar elkaar niet in de weg en vormden ze juist een fraaie eenklank als een kunstzinnige achtergrond waartegen het brede en genereuze saxofoon-geluid van Blom kon schitteren. Veel nummers begonnen rustig als een zomerbriesje met heldere pianonoten, en daarbovenuit kwetterde de gitaar van Ruller als een vogeltje hoog in de bomen. De structuur werd geborgd door de in zijn bescheidenheid onmisbare Van der Feen en door Vink, die creatief en gevarieerd de trommels en cymbalen met zijn brushes en stokken geselde. Wanneer Vink uiteindelijk zijn stokken pakte was er een zware storm op komst. Fraanje zette dat in gang met helder, klaterend spel waarin de subtiel swing steeds heftiger werd en meer soortelijk gewicht kreeg. Als Blom de zaken naar zich toe trok becommentarieerde Fraanje hem met vragende of eenstemmige nootjes. Als Fraanje zelf soleerde liet hij - in wezen als een romanticus die de toetsen kan aaien en de noten als romige parfum kan laten opstijgen - de vleugel knallen. De drie-eenheid van Blom, Fraanje en Ruller was van zo'n bijzonder niveau dat zich de vraag opdrong hoe het geweest zou zijn als Pablo Held op de pianokruk had gezeten. Het zou anders zijn, maar het is moeilijk voor te stellen dat het beter zou zijn geweest.

Tom Beetz

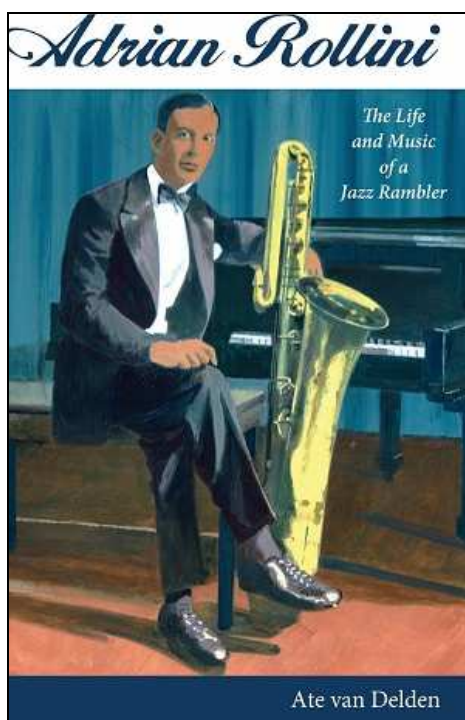
Jesse van Ruller. (Foto: Tom Beetz)

De drie-eenheid van Blom, Fraanje en Ruller was van een bijzonder niveau.

Het Jasper Blom Quartet + Jesse van Ruller. (Foto: Tom Beetz)

BERICHTEN

Boek Ate van Delden over Adrian Rollini onderscheiden

'Adrian Rollini: The Life And Music Of A Jazz Rambler' van Ate van Delden is onderscheiden met een ARSC-Award. Volgens de jury van de Association for Recorded Sound Collections (ARSC) schreef Van Delden met zijn verhaal over bassaxofonist Rollini het beste geschiedkundige jazzboek van 2019 (in de categorie Best Historical Research in Recorded Jazz). Het boek is verschenen bij de University Press of Mississippi. De ARSC bestaat sinds 1966 en houdt zich bezig met de conservering en bestudering van geluidsopnamen. Van Delden krijgt zijn Award in mei 2021 tijdens de virtuele ARSC-jaarvergadering. Overigens kreeg het in de vorige Jazzflits besproken 'Jazz From Detroit' van Mark Stryker een 'certificate of merit'.

Nieuwe jazzdocenten op Conservatorium van Amsterdam

De jazzafdeling van het Conservatorium van Amsterdam heeft voor het nieuwe studiejaar een aantal nieuwe docenten in dienst genomen. Het zijn Benjamin Herman (vaste gastdocent saxofoon), Fay Claassen (vaste gastdocente zang, samentspel), Yoran Vroom (vaste gastdocent drums), Mark Schilders (vaste gastdocent drums, vanaf januari 2021), Loes Rusch (geschiedenis klassiek, MA Research), Clemens van der Feen (contrabas) en Glenn Gaddum (vaste gastdocent basgitaar).

OVERLEDEN

Arend Nijenhuis, 20 oktober 2020 (86)

Zie IM door Jeroen de Valk op pagina 15.

Peter Krijnen, 20 oktober 2020 (80)

Bassist. Stond vanaf 1961 op jazzpodia. Maakte in 1969 en 1970 deel uit van Pierre Courbois' Association PC. De laatste jaren van zijn actieve muzikale leven speelde hij in de Feigeli Prisor Band, gypsy-jazz en op sessies. (hve)

Toshinori Kondo, 17 oktober 2020 (71)

Japanse trompettist; veelzijdige ervaring op het gebied van de free jazz, en later op dat van de jazz-rock met zijn eigen groep IMA. Trad op in New York, Londen, Brussel, Moskou en maakte platen voor Europese labels als ICP en FMP. (jjm; tenzij anders vermeld)

Evert Hekkema, 12 oktober 2020 (75)

Zie IM door Jeroen de Valk op de volgende pagina.

Harold Betters, 11 oktober 2020 (92)

Amerikaanse trombonist; opereerde voornamelijk in Pittsburgh. Maakte volgens de discografie van Bruyninckx zeker acht platen, waarvan die van Erik Raben er slechts één - die met collega-trombonist Slide Hampton - waardig keurde.

Tony Vos, 6 oktober 2020 (89)

Alt- en sopraansaxofonist. Maakte in 1953 met het Jazz at the Kurhaus Ensemble de eerste Nederlandse jazzlpee. Presentator Pete Felleman: 'een jonge man die niet kopieert en niet imiteert, maar die zijn Konitz terdege kent'. Hij maakte in de jaren vijftig furore met zijn Tony Vos Quartet, won vele prijzen en stond op de poster met trompettist Chet Baker, als een 'double bill' in onder meer Brussel en Antwerpen. Tony Vos was de drijvende kracht achter de Phonogram-platenreeks 'Jazz Behind The Dikes' (1955-1957), waarop zijn kwartet ook te horen is. Begin jaren zestig was Tony Vos programmaleider bij zeezender Radio Veronica en later produceerde hij (pop)platen van onder anderen zanger Boudewijn de Groot. Trad in de jaren zestig regelmatig op met pianist-organist Jack van Poll. Ook speelde hij veel met pianist Jan Huydts. Een auto-ongeluk maakte in 1969 een eind aan zijn carrière als topsaxofonist. (hve)

Hans Salomon, 24 september 2020 (87)

Oostenrijkse saxofonist; lid van diverse dans- en jazzorkesten. In 1958 uitverkoren voor de Tower of Babel band in Newport. Maakte platen met Erich Kleinschuster, Johannes Fehring, Art Farmer.

Fritz Hartschuh, 17 september 2020 (90)

Duitse vibrafonist; begeleidde als pianist in Heidelberg bezokkende Amerikanen, specialiseerde zich daarna op vibrafoon. Speelde met eigen ensembles, bij pianist Wolfgang Lauth en altist Emil Mangelsdorff. Trok zich terug in zijn eigenlijke beroep om ruim twintig jaar later terug te komen met een eigen kwartet.

Reggie Johnson, 11 september 2020 (79)

Amerikaanse bassist; speelde met avant-gardisten Archie Shepp en Marion Brown, ook met Art Blakey en Mingus Dynasty. Vestigde zich in 1983 in Bern en trad op met Amerikanen in Europa en de Zwitserse altist George Robert.

Siggi Gerhard, 4 september 2020 (90)

Duitse klarinetist-saxofonist; leidde meer dan vijftig jaar zijn Swingtett en vierde daarmee zijn jubileum in 2003 met opnamen waaraan ook Greetje Kauffeld deel had.

Arnold Klos, 16 augustus 2020 (75)

Zie IM door Jeroen de Valk op pagina 16.

VARIA

Heerlen Jazzt gaat door

De 13de editie van de concertreeks Heerlen Jazzt (van 18 oktober tot en met 17 december) gaat in aangepaste vorm door, zo maakte de organisatie op 16 oktober bekend. Er is een programma gemaakt van kleine concerten, op diverse locaties, steeds toegankelijk voor dertig personen publiek. Ook vinden er enkele interdisciplinaire activiteiten plaats, workshops voor jongeren en enkele kleine exposities. Diverse activiteiten, waaronder de jazzkirmes, rondtrekkende orkesten, live concerten in cafés en de (Slim) Big Band Dag zijn dit jaar vanwege de coronacrisis van de agenda geschrapt. Alle actuele informatie is te vinden op Facebook: <https://bit.ly/2T9fdkv>.

Fie Schouten. (Foto: Michel Marang)

Vierde editie Basklarinet Festijn in teken van percussie

Tijdens de vierde editie van het Basklarinet Festijn staat de combinatie van basklarinet en percussie centraal. Het loopt van eind oktober tot en met het voorjaar van 2021 en doet met twaalf concerten en een workshopdag acht steden aan: Groningen, Haarlem, Rotterdam, Amsterdam, Nijmegen, Utrecht, Tilburg en Leiden. Naast gevestigde namen treden aanstormende talenten op. Bovendien zullen diverse composities in première gaan. Speciale gasten zijn basklarinetist Rudi Mahall in duo met pianiste Aki Takase; drummer Ches Smith en percussioniste Rie Watanabe en basklarinetist Evan Ziporyn. Ook de organisatoren van het festijn, Tobias Klein en **Fie Schouten**, treden op.

Info: <http://www.basklarinetfestijn.nl>

EEN PERMANENTE QUEESTE NAAR GENOT

In memoriam Evert Hekkema (1945 – 2020)

Trompettist en baritonhoornist Evert Hekkema is overleden op 12 oktober. Hij stierf in zijn Amsterdamse woning aan een ernstige ziekte. Hekkema werd 75 jaar; naar verluidt een aanzienlijke leeftijd gezien zijn levensstijl. Hij hield van goede wijn in onbekrompen hoeveelheden. Hij kampte al vroeg met gezondheidsproblemen maar negeerde die. Als onverwoestbare positivo vond hij dat hem niets mankeerde. Op zijn sterfbed stelde hij voor toch nog even naar Italië te gaan, want daar had je zulke goede wijn. "Ik ziek? Schromelijk overdreven."

Evert Paul Hekkema (Delft, 27 mei 1945) was een vat vol tegenstrijdigheden. Ondanks zijn intelligentie en ijzeren geheugen was hij een wanhoop in de schoolbanken. Zoon Raaf - de vermaarde klassieke altsaxofonist van het Calefax Rietkwintet - benoemde bij de uitvaart Everts 'zelfzuchtigheid'. Hij besteedde weinig tijd aan de opvoeding van zijn zoon en had nóóit geld. Zelfs niet toen hij een aanzienlijke erfenis ontving na het overlijden van zijn adellijke moeder. (Henriette barones van Lynden, in de mannelijke lijn een directe nazaat van Dirck I van Lynden, 'Heer van Lienden', 1220 - 1267.) Tegelijk was hij de gastvrijheid zelve. Uw verslaggever mocht in 1983 een paar weken in zijn woning aan de Amsterdamse Da Costakade bivakkeren, toen er even geen andere oplossing was. Het huis was een zoete inval.

De tegenstrijdigheden strekten zich uit tot in de muziek. Hij kampte als autodidact met 'een onvolkomen techniek' (Raaf), maar beschikte volgens zijn beste vriend, gitarist Martien Oster, over 'een absoluut gehoor, een grote melodische inventiviteit en een eigen, authentieke klank'. Ook schreef hij aantrekkelijke thema's, zoals het walsje 'Simplex'. Ze zijn te horen op zijn albums als leider: een titelloze plaats voor VARA Jazz (1981) en 'How Time Flies' (2000).

Zijn grootste bekendheid kreeg hij wellicht als baritonhoornist in het Amstel Octet. Met als gast Chet Baker nam de band 'Hazy Hugs' (1985) op. Chet wilde wel naar de studio komen, want ook hij kon altijd bij Evert logeren als hem dat gelegen kwam. (Dit leidde weer tot een soort van afgeleide bekendheid - Evert was 'de vriend van'. Soms had Evert daar genoeg van, hij wilde zijn eigen noten laten horen.) Verder speelde hij in bands rond zangeres Astrid Serierse, het ICP Orkest en - op baritonhoorn, als vervanger van trombonist Bart van Lier - in het Rein de Graaff Sextet.

De rode draad was volgens Raaf 'die permanente queeste naar genot'. Alcohol en erger, vrouwen, gedetailleerd moppen tappen - hij kreeg er geen genoeg van. Hij kon iedereen voor zich innemen - vooral vrouwen - maar vond het moeilijk zich te binden. Op de rouwkaart was een cartoon afgedrukt met de dialoog 'Hou je van me?/Ik durf niet!' Zijn vluchtige, vlinderachtige bestaan werd samengevat in een uitspraak van zijn favoriete komiek, Stan Laurel: "I was dreaming I was awake and then I woke up and found myself asleep." Terwijl de witte kist naar buiten werd gedragen, klonk uit de speakers een tango van Kurt Weill, met de oorspronkelijke, Franse tekst: over de eeuwige zoektocht naar een ideale plek die niet bestaat.

Jeroen de Valk

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

VARIA

Concertregistraties

ZomerJazzFietsTour op internet

Op 29 augustus jl. zou in Groningen, zoals al 33 jaar gebruikelijk op de laatste zaterdag van die maand, de ZomerJazz-FietsTour hebben plaatsgevonden. Vanwege de coronacrisis werden 22 van de dertig concerten, achttien locaties en het fietsend publiek geschrapt. Uiteindelijk speelden vier bands, drie impro-duo's en een solist in het kerkje van Oostum, de schuur van Enne-Jansheerd Maarhuizen en het weidse Groninger landschap daar omheen. Dit alles gebeurde (bijna) zonder publiek, maar wel voor een camera. Tot en met 13 december publiceert de organisatie wekelijks een opname op www.zjft.nl. Elke zondag om 15.00 uur. Reeds geplaatst werden: de film 'De Queeste naar Iets', het Eric Boeren 4 tet en het improvisatieduo Steven Kamperman & Esat Ekincioglu. De komende weken volgen deze concerten: 8 november, Wu Wei & Klaas Hekman; 15 november, Turkish Pumpkin; 22 november: Joost Buis solo; 29 november, Han Benink & Wilbert de Joode; 6 december, Meinrad Kneer & Michael Moore en tot slot op 13 december Bite the Gnatze.

BRAND! Jazzfestival, Mechelen gaat niet door

Het BRAND! Jazzfestival gaat op 3, 4 en 5 december niet door. Het Mechelse evenement wordt uitgesteld naar volgend jaar. Deze editie zouden veel Noorse jazzmusici komen optreden. "Helaas besliste de gezondheids crisis en de daaruit voortvloeiende reisbeperkingen er anders over", zo meldt de festivalwebsite. De Noren komen nu in 2021.

Vlaams jazzboek over 'een eeuw groei en snoei' van de jazz

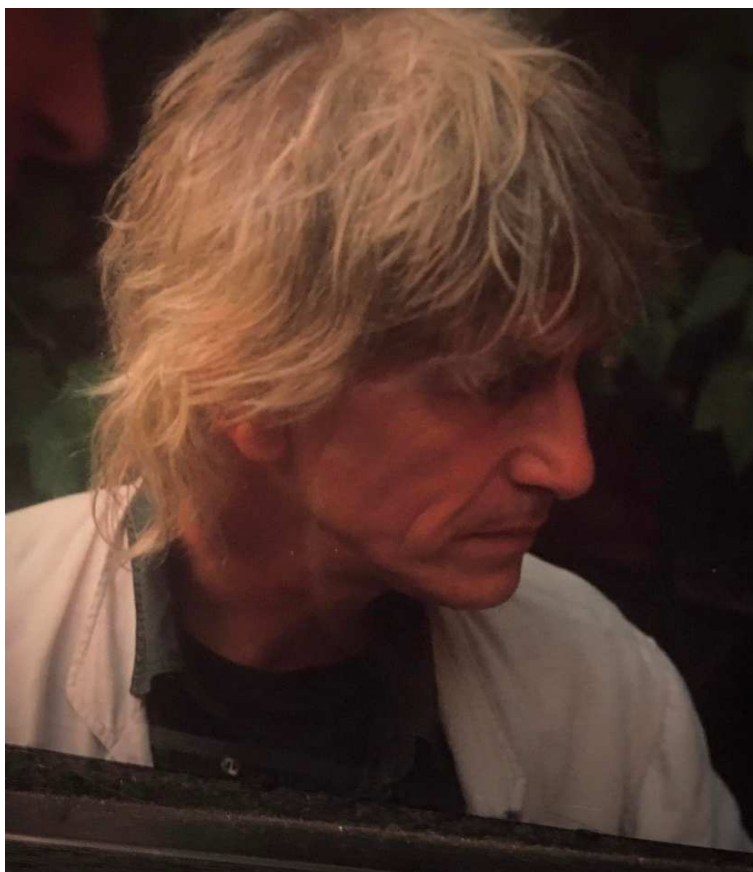
Van de schrijvers Geert Declerq & Filip Verneert is onder de titel 'De Jazzboom' een boek verschenen over 'een eeuw groei en snoei van de jazz'. Het is een boek met columns, anekdotes, tekeningen en afspeellijsten (op Spotify). "De Jazzboom geeft je verhalend inzicht, zodat je jazz beter begrijpt, kan plaatsen en ook een stukje eigen kunt maken. Als je daar zin in hebt", zeggen de auteurs. Naast hun bijdragen zijn er 'kanttekeningen' van Leon Lhoëst, Mark Lefever, Emiel Verneert, Luc Burgelman, Patrick De Groote, Matthias Heyman en Bart Cornand. Joris Vermassen maakte portretten van jazzgrotten.

Concertaankondigingen vindt u op: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

VAN MAINSTREAM TOT VRIJ, VAN BAS TOT PIANO

In memoriam Arend Nijenhuis (1934 – 2020)

De bassist en pianist Arend Nijenhuis is op 20 oktober 2020 overleden. Nijenhuis, die 86 jaar werd, begon zijn muzikale loopbaan als bassist in de reguliere jazzstijlen. Hij was geregeld te horen met zowat alle Nederlandse jazzprofessionals vanaf de jaren vijftig. Insiders prezen zijn lange toon en repertoirekennis. Vanaf begin jaren zeventig concentreerde hij zich echter op de piano en de vrijere muziekvormen. Hij werkte al snel samen met de jonge Ernst Reijseger. De cellist benadrukt in een mailtje aan Jazzflits: "Voor mij is Arend, toen ik jong was, een belangrijke invloed geweest." Hij werkte later als conciërge van het conservatorium in Hilversum. Bedrijvig beende hij door de gangen: een grote kerel met wilde grijze haren. Arend verdiende noodgedwongen ook wat bij als muziekkopist. Hij keek echter niet neer op meer behoudende musici; zijn favoriete Nederlandse pianisten waren Guus Janssen én Pim Jacobs.

Arend Nijenhuis. (Archiefphoto)

Jazz Bulletin wijdde in 2012 een tweedelig portret aan hem. Nijenhuis wordt hierin geportretteerd als een beminnelijke bohemien. Iemand die puur voor de muziek leefde en zichzelf steeds weer opnieuw uitvond. Hij woonde enkele jaren in het Gooise buitenhuis Jagtlust van dichteres Fritzi ten Harmsen van der Beek. Daar kwamen veel jonge artistiekelingen over de vloer. Het pand leeft voort in Gerard Reve's Nader tot U als 'Oofi haar landhuis' en Arend belandde als 'tedere bassist' in een gedicht van Remco Campert.

Jeroen de Valk

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

GEEN FRATSEN, MAAR DIEPGANG

IM Arnold Klos (1944 – 2020)

Op een dag in 1980 werd ik gebeld door een meneer die beweerde dat hij Arnold Klos was. Ik schreef over jazz in Het Parool en hij veronderstelde dat ik hem vast niet kende. Toen bleek dat zijn naam mij wél wat zei, vroeg hij waar ik woonde. Even later zat hij bij mij op de woonboot aan de Amsterdamse Prinsengracht achter de piano. Uit wat mijn vriendin en ik hoorden, bleek dat hij wel degelijk Arnold Klos kon zijn. Hij zag mijn bas staan en riep: "Spelen!" Op een muziekstandaard plaatste hij een zelfgemaakt arrangement van een Bill Evans-stuk. Voor mij veel te hoog gegrepen, zo merkten we al snel. "We doen het eerst langzaam", zei hij geruststellend.

Mijn indruk was dat Arnold Klos (Eibergen, 31 oktober 1944) een tijd weinig had samengespeeld en überhaupt bijna geen mens had gezien. Ik had de eer aan zijn wederkeer mee te werken en kreeg in ruil naast muzikale tips ook onnoemelijk veel verhalen over vermaarde collega's op de Bühne: van tenorsaxofonist Zoot Sims tot cabaretier Henk Elsink. Hij had ze allemaal begeleid. Daarnaast waren er de herinneringen aan minder goede periodes in zijn leven. Eens in de zoveel jaar meende hij overal misdaadcomplotten te ontwaren, waarin hij argeloze kennissen een rol toedichtte. Hij kon ook daar met enige humor op terugkijken. Als hij vertelde, deed hij alle stemmen na en trok zijn gezicht in de passende gelaatsuitdrukkingen.

Hoe dan ook - hij was weer op dreef en speelde een jaar later solo in het Bimhuis. Dat pakte zo goed uit, dat er een elpee van kwam: 'Story Line'. Barman Henk Elzinga had slechts een cassette-recorder aangezet maar het geluid was bevredigend. Arnold had in die jaren ook contact gezocht met Simon Carmiggelt - onder het pseudoniem Kronkel ook een Paroolmedewerker, inderdaad - en de vermaarde columnist schreef de liner notes. Die werden, heel passend, cursief afgedrukt op de hoes. Ook Carmiggelt had hij gebeld en met een bezoek vereerd. Later componeerde hij voor Kronkel een stuk met de naam 'Crinkle's garden'.

[...lees verder in de rechterkolom](#)

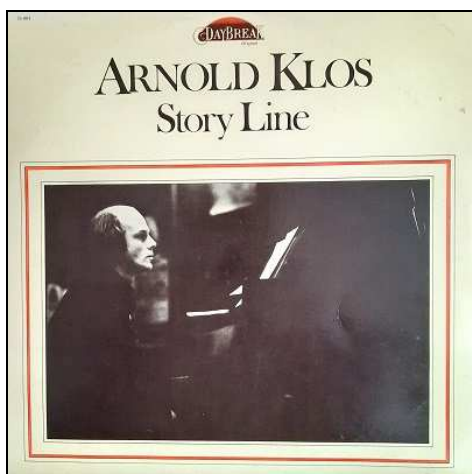
Arnold Klos na een concert met de auteur in Parker's, Amsterdam, 1993. (Foto: Jeroen de Valk)

We bleven elkaar zien door de jaren heen, zij het dat hij geregeld voor langere tijd uit het oog verdween, om dan weer op te duiken. Net zoals er ook periodes waren waarin hij even met de échte grote jongens speelde. Dan was er weer een comeback gaande en zag je hem met bijvoorbeeld de bassisten Fred Pronk en Henk Haverhoek en de drummers Clarence Becton en John Engels. In zo'n tijd studeerde hij zich werkelijk te pletter op de meest complexe Bill Evans-muziek. Hij speelde die noten, soms steunend en met opengesperde ogen, vanuit het diepste van zijn ziel.

Dat was ook de plek waar hij werd geraakt zodra hij kritiek meende te signaleren. Die kritiek was al snel gevonden. Want laten we eerlijk zijn: in zekere kringen werd allerlei muziek onder het meewarige etiket 'bebop' bij het grofvuil gezet. Bassisten pielden wat in de hoogte, drummers drumden op de muur en pianisten legden hun onderarm om de toetsen. Arnold deed niet aan die fratsen; hij dook de diepte in.

Begin jaren negentig deden we zeker een dozijn concerten, meestal met trompettist Evert Hekkema. Arnold leek weer onderweg te zijn naar de top (waarin Evert natuurlijk prima kon meekomen), terwijl ik juist toewerkte naar een afscheid van de muziekbeoefening wegens werk en jonge kinderen. In het voorjaar van 1995, kort nadat we samen in Amsterdam onbekommerd naar de film 'Bullets over Broadway' waren geweest, stopte het contact. Arnolds ziekte speelde hem weer parten. Sindsdien trad hij steeds minder vaak op maar kwam hij nog wel een aantal keren in de platenstudio. Dat laatste was te danken aan het Japanse label Atelier Sawano. Zijn cd 'A Little Expertise' (1988, met Haverhoek en Engels) was opgemerkt door Japanse jazzfans en werd daar in 2001 heruitgebracht. Misschien was het in Japan minder belangrijk of je wel of geen 'bebop' speelde en misschien telden Europese muzikanten daar net zo goed mee als Amerikaanse. Al snel kwam het verzoek: "Meneer Klos, kunt u meer voor ons opnemen?" Arnold belde bassist Jos Machtel en drummer Eric Ineke. Met dit probleemloze gezelschap nam hij tot en met 2014 zes cd's op.

[...lees verder op de volgende pagina linksboven](#)

De elpee 'Story Line' (1981, Daybreak).

Ineke laat weten - in een necrologie voor het kwartaalblad Jazz Bulletin - dat voor dit trio in 2018 een Japanse tournee was gepland. Als kroon op het werk. In overleg met zijn vriendin werd besloten van de tour af te zien. Zijn gezondheid liet de onderneming niet toe. Arnold bleef echter musiceren: in Odensehuis, een ontmoetingsplek voor mensen met geheugenproblemen en/of beginnende dementie. Eerder dit jaar musicerde hij er nog, innig samenspelend met (de kerngezonde) bassist Joep Lumeij. Het Odensehuis heeft een vestiging in Amsterdam-Zuid, een paar honderd meter van zijn woning aan de Stadionweg. Hij stierf op 16 augustus 2020 aan een zware longontsteking.

Jeroen de Valk

VARIA

Utrechtse Studenten Bigband neemt bijzonder eigen stuk op

Op 3 november publiceert de Utrechtse Studenten Bigband de videoclip van een speciaal door trompettist Martijn van der Meer geschreven stuk op YouTube en de eigen Facebook-pagina. Het stuk heet 'Cataclysm' en is volgens de maker een combinatie van filmmuziek, fanfare en bigband met 'een feature voor scheidsrechterfluit, een mars met koebel en een epische finale'. Dirigent Daan Bogers tekende voor het arrangement. Componist Van der Meer: "Er zitten schitterende dingen in. Dat hoor je goed terug in de opname." Die werd gemaakt in Hilversum, met hulp van studenten van het ROC Amsterdam. Later dit jaar zal 'Cataclysm' als onderdeel van een live-album van het orkest op Spotify verschijnen.

Actuele berichten vindt u op:
<https://www.facebook.com/Jazzflits>

JAZZ IN BEELD

Op 10 oktober opende Step on 2 (Wiek Hijmans (gitaar), David Kweksilber (rieten) en Peter Kuit (tapdans)) in zaal Scheltema het nieuwe seizoen van Hot House Jazz Leiden. Door de coronacrisis ligt het nu stil, maar 29 november hopen de organisatoren verder te kunnen gaan met Yuri Honing. (Foto's: Marcel Schikhof)

IN DE AANBIEDING

Een van de gratis af te halen exemplaren van Downbeat.

Voor de liefhebber hebben wij tientallen jaargangen van het Amerikaanse jazzmagazine **Downbeat** in de aanbieding. Ze zijn gratis af te halen bij een Jazzflitslezer in Zeist. Heeft u belangstelling, laat het ons weten. Stuur een e-mail naar jazzflits@gmail.com en wij brengen u in contact met de eigenaar.

HELEN HUMES GEBOREN 1909 OF 1913?

In de vorig Jazzflits wijdde onze medewerker Erik Marcel Frans zijn discografische rubriek aan zangeres Helen Humes. Over haar geboortjaar bestaat nogal wat verwarring. Is het 1909 of 1913? Op haar grafsteen staat 1909. 'Eigenaardig', schrijft Marcel Frans, die in meerdere bronnen 1913 tegenkwam. Al leek hem 1913 als geboortjaar ook wel weer wat sterk, omdat ze dan al op haar veertiende – in 1927 – haar eerste plaat zou hebben opgenomen voor Okeh. Zou die maatschappij werkelijk op die leeftijd in haar geïnvesteerd hebben? Onze boekenrecensent Jan J. Mulder sloeg er zijn 'New Grove Dictionary of Jazz' (second editon, 2002) maar eens op na en vond het volgende: "In the oral history taken by Helen Oakley Dance, Humes said, 'Well, I was born June 23, 1909, but I put it June 23, 1913. And everybody that's been writing books and things, they got 1913.'" 1909 dus?

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

FESTIVALS NOVEMBER/DECEMBER

Onder voorbehoud van coronamaatregelen

Ellister van der Molen komt naar Amersfoort.
(Foto: Merlijn Doomernik)

GISTFESTIVAL

Museum Speelklok, Utrecht
6 november 2020

(<https://www.gistmuziek.nl/concerten-in-museum-speelklok/>)

Met: Rogier Hornman & Dion Nijland; Manon Nijenhuis & Jeroen Den Daas; Ad Colen & Steven Kamperman.

AMERSFOORT JAZZ FESTIVAL (VIA INTERNET)

Theater De Lieve Vrouw, De Observant, Amersfoort
20 tot en met 22 november 2020

(<https://www.amersfoortjazz.nl/>)

Met onder anderen: Margriet Sjoerdsma, Stormvogel & Jasper Blom, Alto for Two, Tineke Postma, Xavi Torres, Sun-Mi Hong, Round Midnight Orchestra, Saskia Laroo, **Ellister van der Molen**.

28ste STRANGER THAN PARANOIA

Tilburg, Tiel, Amersfoort, Nijmegen, Den Bosch
22 december 2020 tot en met 3 januari 2021

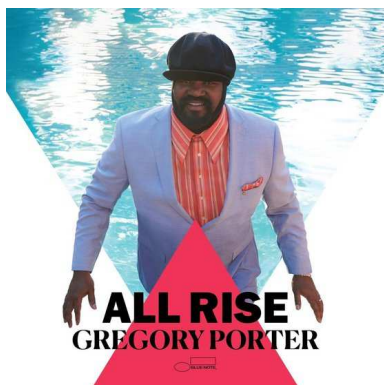
(<https://www.paulvankemenade.com>)

Met onder anderen: Trio Mariá Portugal-Jasper van 't Hof-Paul van Kemenade, ICP Orkest, duo Budha Building (electronica) & Paul van Kemenade, Harmen Fraanje/Mola Sylla/Ernst Reijseger, Bonsai Panda, Zuid Nederlandse Workshop Orkest, New Cool Collective & Alma Quartet en Stormvogels Alter Ego Jazzbarock Consort.

Zie ook het festivaloverzicht in Jazzflits nummer 345.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 26 oktober 2020

1 Gregory Porter

All Rise
(Blue Note)

2 Artemis

Artemis
(Blue Note)

3 Christian McBride Big Band

For Jimmy, Wes and Oliver
(Mack Avenue)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot.

Logo: Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:**

Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen.

Adres(e-mail): Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:**

JAZZFLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

DOWNBEAT'S 25 FOR THE FUTURE LIST

Nubya Garcia op Jazz Middelheim 2019. (Foto: Tom Beetz)

Vijfentwintig jonge musici verpersoonlijken volgens de redactie van Downbeat de toekomst van de jazz. Ze worden uitgebreid geportretteerd in het novembernummer van het Amerikaanse jazzmagazine. Dit zijn de namen van de musici die 'de potentie hebben om de jazz richting te geven in de komende tientallen jaren':

Shabaka Hutchings (saxofoon)
Christian Sands (piano)

Jazzmeia Horn (zang)
Camila Meza (zang, gitaar)

Makaya McCraven (drummer)
Lakecia Benjamin (saxofoon)

Nduduzo Makhathini (piano)
Yazz Ahmed (bugel)

James Francies (piano)
Fabian Almazan (piano)

Kuba Więcek (saxofoon)
Theo Croker (trompet)

Jimmy Macbride (drummer)
Hedvig Mollestad (gitaar)

Alfredo Rodríguez (piano)
Adam O'Farrill (trompet)

Tomeka Reid (cello)
Yussef Dayes (drums)

Luke Stewart (bas)
Joel Ross (vibrafoon)

Veronica Swift (zang)
Junius Paul (bas)

Nubya Garcia (saxofoon)
Camille Thurman (zang, sax)

Morgan Guerin (multi-instrumentalist)